پرده نقره ای

«کوچ» به روستاها و شهرهای فاقد سینما می‌رود

اکران مردمی فیلم سینمایی «کوچ» با محوریت دوران کودکی و نوجوانی سردار شهید حاج قاسم سلیمانی، از اول آذر در روستاها و شهرهای فاقد سینما آغاز می‌شود.

فیلم سینمایی «کوچ» که از ۲۰ آبان اکران خود را در سینماهای کشور آغاز کرده است، از اول آذر از طریق طرح اکران مردمی عمار، در مناطق فاقد سینما نیز به نمایش درمی‌آید. این فیلم به روایت دوران کودکی و نوجوانی سردار شهید حاج قاسم سلیمانی می‌پردازد و در چهل‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر (۱۴۰۴) در ۱۲ رشته نامزد دریافت جایزه شد و ۲ سیمرغ بلورین و ۲ دیپلم افتخار کسب کرد. «کوچ» همچنین در سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان موفق به دریافت سه پروانه زرین شد.

نوا

گرشا رضایی به «امیرکبیر» پیوست

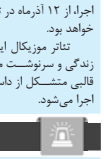

گرشا رضایی، به عنوان نخستین خواننده تئاتر موزیکال ایرانی «امیرکبیر» معرفی شد که در نخستین اجرای این اثر، ۱۲ آذرماه روی صحنه می‌رود.

گرشا رضایی، در تئاتر موزیکال ایرانی «امیرکبیر» به نویسندگی و کارگردانی بهزاد عبدی و تهیه‌کنندگی داود نامور، به‌عنوان خواننده حضور خواهد داشت. نسیم ادبی، مهران رنجبر، امیر کربلایی‌زاده (نیکان)، بهناز نادری، آرش داغر، امیرکاوه آهنین‌جان، شهروز دل‌افکار، محسن زرآبادی‌پور و بهزاد داوری، بازیگران این اثر هستند.این نمایش با تغییر در برنامه اجرا، از ۱۲ آذرماه در تالار وحدت میزبان علاقه‌مندان خواهد بود.

تئاتر موزیکال ایرانی «امیرکبیر» با محوریت زندگی و سرنوشت میرزا تقی‌خان امیرکبیر، در قالبی متشکل از داستان، موسیقی، آواز و حرکت اجرا می‌شود.

اتفاق

جایزه افتخاری برای ۲ فیلمساز نروژی

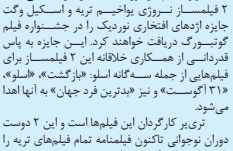

یواخیم تریه و اسکیل وگت جایزه افتخاری جشنواره فیلم گوتبورگ ۲۰۲۷ را دریافت می‌کنند. ۲ فیلمساز نروژی یواخیم تریه و اسکیل وگت جایزه ازدهای افتخاری نوردیک را در جشنواره فیلم گوتبورگ دریافت خواهند کرد. این جایزه به پاس قدردانی از همکاری خلاقانه این ۲ فیلمساز برای فیلم‌هایی از جمله سه‌گانه اسلو: «بازگشت»، «اسلو، ۳۱ اگوست» و نیز «بدترین فرد جهان» به آنها اهدا می‌شود.

تریر یر کارگردان این فیلم‌ها است و این ۲ دوست دوران نوجوانی تاکنون فیلمنامه تمام فیلم‌های تریه را با همکاری یکدیگر نوشته‌اند.

یواخیم تریه و اسکیول وگت سازنده فیلم «ارزش احساسی» برنده اسکار بهترین فیلم بین‌المللی ۲۰۲۶ و نامزد ۹ اسکار هستند. «بازگشت» اولین فیلم تریه و وگت، در جشنواره فیلم گوتبورگ ۲۰۰۷ برای جایزه بین‌المللی اینگمار برگمان که به اولین تجربه سینمایی اهدا می‌شود، رقابت کرد و فیلم «۳۱ اگوست» محصول ۲۰۱۱ نیز نخستین‌بار در بخش جایزه بازار کارهای نو و نگاهی نوی جشنواره فیلم کن همان سال به نمایش درآمد و برنده نخل دوربین لقب بازار شد.

«غرنده‌تر از بمب‌ها» محصول ۲۰۱۴ با حضور بازیگرانی چون جسی آیزنبرگ، گابریل بیرن، ایزابل هوپر، دیوید استراتن و ایمی رایان نخستین اثر انگلیسی زبان آنها در بخش رقابت برای کسب نخل طلا در جشنواره فیلم کن ۲۰۱۵ برگزیده شد و «بدترین آدم دنیا» در جشنواره فیلم کن ۲۰۲۱، برنده جایزه بهترین بازیگر زن شد.

کوروش کمالی‌سروستانی رییس موسسه آموزش عالی حافظ شیراز:

باغ و معماری جلوه‌ای از پیوند طبیعت و فرهنگ شیراز است

کنفرانس «تخصصی باغ ایرانی» در سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران منطقه جنوب کشور در شیراز با حضور جمعی پژوهشگران و دانشجویان برگزار شد.

کوروش کمالی‌سروستانی رییس موسسه آموزش عالی حافظ شیراز در مراسم گشایش این کنفرانس طی سخنانی با موضوع «باغ و معماری، جلوه‌ای از پیوند طبیعت و فرهنگ در شیراز» گفت که متن سخنان او به این شرح است:

سخن گفتن از باغ و معماری در ایران، سخن گفتن از دو پدیده جداگانه نیست، بلکه سخن گفتن از دو جلوه یک اندیشه و یک فرهنگ است. در تمدن ایرانی، باغ و معماری چنان در یکدیگر تنیده‌اند که گاه نمی‌توان مرز میان آن دو را به‌روشنی مشخص کرد.

باغ ایرانی تنها مجموعه‌ای از درختان، گل‌ها، جویبارها و ساختمان‌ها نیست، باغ، تصویری از جهان مطلوب انسان ایرانی است؛ جهانی که در آن طبیعت و فرهنگ، نظم و زیبایی، عقل و احساس، و زندگی مادی و معنوی در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. اگر معماری را هنر آفرینش و سامان‌دهی فضا بدانیم، باغ ایرانی، یکی از زیباترین و شاعرانه‌ترین جلوه‌های این هنر است؛ هنری که حاصل آن تنها سنگ و آجر و چوب نیست، بلکه آب و نور و سایه و درخت و گل نیز در شکل‌گیری آن مشارکت دارند. می‌خواهم در این فرصت کوتاه، از سه منظر، به پیوند باغ و معماری در ایران، به‌ویژه شیراز، بپردازم: نخست، باغ به‌مثابهٔ معماری طبیعت؛ دوم، باغ به‌مثابهٔ آرمان‌شهر ایرانی؛ و سوم، باغ به‌مثابهٔ استعاره‌ای ادبی و فرهنگی در آثار شاعران بزرگ شیراز، به‌ویژه سعدی و حافظ.

❋باغ ایرانی؛ معماری طبیعت

تاریخ باغ‌سازی در ایران پیشینه‌ای کهن دارد. از روزگار هخامنشیان، باغ نه‌تنها فضایی برای آسایش و تفریح، بلکه بخشی از نظام معماری، قدرت سیاسی و فرهنگ ایرانی بوده است. باغ‌های شاهی پاسارگاد، که آثار نظام آبرسانی و سازمان فضایی آن‌ها همچنان برجاست، از نمونه‌های مهم این سنت به شمار می‌روند. واژه «پردیس» که در زبان‌های دیگر نیز راه یافته و در نهایت به مفهوم بهشت پیوند خورده است، خود نشانه‌ای از جایگاه باغ در فرهنگ ایرانی است.

در سرزمینی که بخش بزرگی از آن با اقلیم خشک و کم‌آب شناخته می‌شود، آفرینش باغ در حقیقت نوعی گفت‌وگو با طبیعت است؛ تلاشی برای تبدیل خشکی به سرسبزی، گرما به خنکی، و آشفتگی به نظم. از این منظر، باغ ایرانی را می‌توان نوعی معماری طبیعت دانست.

معمار ایرانی در طراحی باغ، طبیعت را رها نمی‌کند تا به شکل تصادفی رشد کند؛ بلکه آن را با نظمی سنجیده سامان می‌دهد. مسیرهای آب، ردیف درختان، محورهای دید، حوض‌ها، ایوان‌ها و کوشک‌ها، همگی در ترکیبی هماهنگ قرار می‌گیرند. در بسیاری از باغ‌های تاریخی ایران، تقسیم‌بندی هندسی و محورهای متقاطع، ساختاری پدید می‌آورند که در سنت باغ‌سازی ایرانی با مفهوم چهارباغ شناخته می‌شود. اما نکته مهم آن است که این نظم هندسی، به معنای نفی طبیعت نیست؛ بلکه کوششی است برای ایجاد هماهنگی میان طبیعت و اندیشه انسانی. در باغ ایرانی، معماری و طبیعت رقیب یکدیگر نیستند؛ مکمل یکدیگرند. کوشک بدون باغ، بخشی از معنای خود را از دست می‌دهد و باغ نیز با حضور کوشک، ایوان و آب‌نما، به فضایی معمارانه و فرهنگی تبدیل می‌شود. در این میان، آب جایگاهی ممتاز دارد.آب در باغ ایرانی، تنها وسیله آبیاری نیست؛ عنصر حرکت، زندگی، روشنایی و زیبایی است. صدای جریان آب، انعکاس آسمان و درختان در حوض‌ها و حضور جویبارها در امتداد محورهای باغ، تجربه‌ای چندحسی برای انسان پدید می‌آورد. درخت نیز تنها عنصری گیاهی نیست؛ سایه می‌آفریند، فضا را تعریف می‌کند، مسیر حرکت را مشخص می‌سازد و با تغییر فصل‌ها، گذر زمان را به نمایش می‌گذارد. به همین دلیل، باغ ایرانی را نمی‌توان صرفاً با نقشه و اندازه و مصالح شناخت؛ باغ، فضایی است که باید در آن قدم زد، صدای آب را شنید، عطر گل‌ها را احساس کرد و تغییر نور و سایه را تجربه نمود. باغ ایرانی، معماری‌یی است که نه‌تنها دیده می‌شود، بلکه با همه حواس تجربه می‌شود.

❋باغ ایرانی؛ تصویری از آرمان‌شهر

اما باغ در فرهنگ ایرانی، مفهومی فراتر از یک فضای طبیعی و معمارانه دارد. باغ، در بسیاری از جلوه‌های فرهنگی و هنری ایران، تصویری از جهانی آرمانی است؛ جهانی که در آن آرامش، زیبایی، نظم، اعتدال و زندگی در کنار یکدیگر قرار دارند. در سنت‌های کهن ایرانی و سپس در فرهنگ اسلامی، باغ با تصورات بهشتی، پیوندی عمیق یافته است. در توصیف‌های قرآنی از بهشت نیز باغ‌ها، درختان، سایه‌ها و جویبارهای روان، حضوری برجسته دارند. این تصاویر، در کنار سنت دیرینه باغ‌سازی ایرانی، به غنای معنایی باغ در معماری و هنر ایران کمک کرده‌اند. از این منظر، باغ را می‌توان تجسمی زمینی از آرزوی دیرینه انسان برای زندگی در جهانی متعادل و زیبا دانست.

در باغ، انسان می‌کوشد فضایی بیافریند که در آن از هیاهو و آشفتگی جهان بیرون فاصله بگیرد و به آرامش و تأمل برسد.

دیوار باغ، در بسیاری از نمونه‌های تاریخی، مرزی میان دو جهان پدید می‌آورد: جهان بیرون با شتاب و ناآرامی‌هایش، و جهان درون با نظم و سکون و زیبایی‌اش. البته این مرزبندی به معنای گسستن از جهان نیست، بلکه فرصتی است برای بازاندیشی در نسبت انسان با طبیعت و زندگی. باغ ایرانی از این جهت، تنها مکانی برای گردش و تفرج نیست؛ مکانی برای اندیشیدن و زیستن نیز هست. شاید بتوان گفت معمار ایرانی در باغ، آرمانی را دنبال می‌کرده است که در آن زیبایی و کارکرد، طبیعت و فرهنگ و نیازهای جسمانی و معنوی انسان در تعادل قرار گیرند. این ویژگی، باغ ایرانی را به الگویی ارزشمند برای معماری و شهرسازی معاصر تبدیل می‌کند. امروز که شهرهای ما با تراکم ساختمان‌ها، آلودگی، کمبود فضای سبز و کاهش کیفیت محیط زندگی روبه‌رو هستند، بازخوانی اندیشه باغ ایرانی اهمیتی تازه یافته است. باغ ایرانی می‌تواند به ما بیاموزد که معماری خوب، تنها ساختن ساختمان‌های زیبا نیست؛ بلکه آفرینش محیطی است که انسان بتواند در آن با طبیعت، با دیگران و با خویشتن ارتباطی متعادل برقرار کند.

❋شیراز؛ شهر باغ و معماری و شعر

اگر بخواهیم در جغرافیای فرهنگی ایران شهری را نام ببریم که پیوند باغ، معماری و ادبیات در آن جلوه‌ای ممتاز یافته باشد، بی‌تردید شیراز یکی از برجسته‌ترین نمونه‌هاست. شیراز در طول تاریخ، نه‌تنها شهری سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، بلکه شهری با هویتی باغ‌محور بوده است. باغ‌های تاریخی شیراز، بخشی از حافظه فرهنگی و سیمای شهری آن را شکل داده‌اند. باغ ارم، باغ دلگشا، باغ جهان‌نما، باغ عفیف‌آباد و نارنجستان قوام، هر یک نماینده دوره‌ای از تاریخ باغ‌سازی و معماری این شهرند. در این باغ‌ها، رابطه میان عمارت و طبیعت به شیوه‌های گوناگون جلوه‌گر می‌شود. در باغ ارم، عمارت باشکوه و پوشش گیاهی متنوع، ترکیبی از معماری و طبیعت پدید آورده‌اند. در نارنجستان قوام، حیاط، حوض، درختان نارنج و بنای آراسته، مجموعه‌ای هماهنگ می‌سازند. در باغ دلگشا نیز حضور درختان، آب و عمارت، یادآور سنت دیرینه باغ‌سازی شیراز است. در این نمونه‌ها، باغ صرفاً فضای سبز پیرامون ساختمان نیست؛ بلکه ساختمان بخشی از نظام فضایی باغ است. این نکته را باید یکی از مهم‌ترین درس‌های معماری تاریخی شیراز دانست. در بسیاری از ساخت‌وسازهای معاصر، ابتدا ساختمان طراحی می‌شود و سپس بخش‌های باقی‌مانده زمین به فضای سبز اختصاص می‌یابد؛ اما در سنت باغ‌سازی ایرانی، طبیعت و معماری از آغاز در پیوند با یکدیگر تصور می‌شوند. تفاوت این دو نگرش، تفاوت میان «ساختمان در کنار فضای سبز» و «معماری در دل باغ» است. شیراز همچنین از نظر تاریخی با باغ‌های پیرامونی و فضاهای سبز درون‌شهری شناخته می‌شده است. این باغ‌ها علاوه بر ارزش زیبایی‌شناختی، در شکل‌گیری اقلیم محلی، زندگی اجتماعی و هویت شهری نقش داشته‌اند. از این رو، حفظ باغ‌های شیراز تنها وظیفه‌ای زیست‌محیطی نیست، بلکه ضرورتی فرهنگی و تاریخی است. هر باغ تاریخی که از میان می‌رود، تنها تعدادی درخت از دست نمی‌رود؛ بخشی از حافظه معماری و فرهنگی شهر نیز نابود می‌شود.

❋باغ در شعر سعدی؛ از طبیعت تا حکمت

اما در شیراز، باغ تنها در زمین و معماری حضور ندارد؛ باغ به جهان شعر و ادبیات نیز راه یافته است. شاید کمتر شهری را بتوان یافت که هویت باغی آن تا این اندازه با زبان و تخیل شاعرانش پیوند خورده باشد. سعدی، شاعر بزرگ شیراز، دو اثر جاودانه خود را «بوستان» و «گلستان» نام نهاده است. این نام‌گذاری را نمی‌توان صرفاً انتخابی شاعرانه و اتفاقی دانست. سعدی با بهره‌گیری از دو مفهوم آشنا در طبیعت و فرهنگ ایرانی، دو جهان ادبی و اخلاقی می‌آفریند. بوستان، باغی است که در آن درختان عدل، احسان، عشق، تواضع، قناعت، تربیت و دیگر فضیلت‌های انسانی پرورش می‌یابند. گلستان نیز باغی است آکنده از حکایت، حکمت، تجربه و شناخت انسان.در این نگاه، طبیعت تنها موضوع تماشا و لذت نیست؛ کتابی است برای شناخت و معرفت. سعدی از باغ طبیعی به باغ معرفت می‌رسد و از زیبایی گل و درخت، راهی به سوی حکمت و اخلاق می‌گشاید. در حقیقت، همان‌گونه که معمار ایرانی با آب و درخت و کوشک، باغی زیبا می‌آفریند، سعدی نیز با واژه و حکایت و اندیشه، باغی ادبی بنا می‌کند. می‌توان گفت گلستان سعدی، باغی است که معماری آن از زبان ساخته شده است. در باغ طبیعی، مسیرها و جویبارها و درختان، تجربه بازدیدکننده را سامان می‌دهند؛ در گلستان سعدی نیز حکایت‌ها، بابها و مضامین اخلاقی، خواننده را در سفری فکری و معنوی هدایت می‌کنند. از این منظر، میان معماری باغ ایرانی و ساختار ادبی گلستان، می‌توان نسبتی استعاری و تأمل‌برانگیز برقرار کرد. یکی با عناصر طبیعت، فضایی برای زندگی می‌آفریند و دیگری با عناصر زبان، فضایی برای اندیشیدن.

❋باغ در شعر حافظ؛ جهان عشق و زیبایی

در شعر حافظ نیز باغ جایگاهی برجسته دارد. گل، سرو، بلبل، نسیم، جویبار، چمن و بهار، از عناصر پرتکرار جهان شاعرانه او هستند. اما این عناصر در شعر حافظ، تنها توصیف طبیعت نیستند؛ هر یک می‌توانند حامل معناهای عاشقانه، عرفانی، اجتماعی و فلسفی باشند. حافظ می‌گوید:

«خوشا شیراز و وضع بی‌مثالش خداوندا نگه دار از زوالش»

ایبن بیت، افزون بر ستایش شیراز، بیانگر دلبستگی شاعر به شهری است که در حافظه فرهنگی ایرانیان با زیبایی و باغ و شعر شناخته می‌شود. در جای دیگری می‌سراید:

«بنفشه بر لب جوی و گذر عمر ببین کاین اشارت ز جهان گذران ما را بس»

در این بیت، جویبار از یک عنصر طبیعی به نمادی فلسفی تبدیل می‌شود. آب روان، گذر زمان را به یاد می‌آورد و منظرهای ساده از طبیعت، به تأملی عمیق درباره زندگی و ناپایداری جهان بدل می‌شود. در شعر حافظ، باغ عرصه‌ای برای تجربه عشق، زیبایی، شادی و اندیشه است. از این رو، می‌توان گفت اگر باغ در آثار سعدی بیشتر با حکمت و تربیت و تجربه انسانی پیوند می‌یابد، در بسیاری از غزل‌های حافظ با عشق، زیبایی و تأمل در ناپایداری زندگی همراه می‌شود. البته این دو جهان از یکدیگر جدا نیستند؛ چنان‌که سعدی نیز شاعر بزرگ عشق است و حافظ نیز شاعری ژرف‌اندیش و حکمت‌آموز. این پیوند میان باغ و ادبیات، به شیراز هویتی ویژه بخشیده است؛ هویتی که در آن طبیعت، معماری و شعر یکدیگر را تفسیر و تکمیل می‌کنند.

❋از باغ‌های تاریخی تا معماری آینده شیراز

اکنون پرسش اساسی این است که این میراث بزرگ چه نسبتی با زندگی امروز ما دارد؟ آیا باغ ایرانی تنها پدیده‌ای تاریخی است که باید آن را در فهرست آثار ملی و جهانی ثبت کنیم و به بازدید گردشگران بسپاریم؟ یا می‌توان از اندیشه نهفته در آن برای معماری و شهرسازی امروز بهره گرفت؟

ارزش باغ ایرانی تنها در گذشته آن نیست؛ بلکه در ظرفیت آن برای الهام‌بخشی به آینده نیز هست. امروز شیراز بیش از هر زمان دیگری نیازمند بازاندیشی در نسبت میان معماری و طبیعت است. گسترش ساختمان‌ها و خیابان‌ها نباید به معنای حذف باغ‌ها و فضاهای سبز باشد. همچنین بازآفرینی سنت باغ ایرانی به معنای تکرار ظاهری معماری گذشته نیست. ضرورتی ندارد که همه ساختمان‌های جدید با تقلید از عمارت‌های تاریخی ساخته شوند. آنچه اهمیت دارد، بازشناسی اصول بنیادین این سنت است: احترام به طبیعت، توجه به اقلیم، حضور سنجیده آب و گیاه، ایجاد فضاهای انسانی، اعتدال در ساخت‌وساز و هماهنگی میان معماری و محیط پیرامون. البته در روزگار کم‌آبی، وفاداری به سنت باغ ایرانی مستلزم توجه جدی به پایداری محیطی، مدیریت منابع آب و انتخاب پوشش گیاهی سازگار با اقلیم است. باید بتوانیم میان میراث تاریخی و نیازهای امروز پیوند برقرار کنیم. به‌ویژه در طراحی فضاهای فرهنگی، موزه‌ها، کتابخانه‌ها، آرامگاه‌ها و مجموعه‌های عمومی شیراز، می‌توان از باغ ایرانی به‌عنوان الگویی زنده و الهام‌بخش بهره گرفت. آرامگاه سعدی و حافظ نمونه‌های مهمی از ظرفیت پیوند معماری، باغ و ادبیات هستند. این مکان‌ها تنها بناهایی برای بزرگداشت دو شاعر نیستند؛ فضاهایی فرهنگی‌اند که تجربه حضور در آن‌ها با درختان، آب، نور، مسیرهای حرکت و آرامش محیط پیوند خورده است. در چنین فضاهایی، معماری باید در خدمت تجربه فرهنگی انسان قرار گیرد و باغ نیز به بخشی از روایت زندگی و اندیشه شاعر تبدیل شود. شیراز می‌تواند در آینده نیز شهری باشد که در آن معماری معاصر، بدون گسستن از گذشته، با طبیعت و فرهنگ پیوند برقرار کند.

باغ ایرانی را می‌توان یکی از زیباترین دستاوردهای تمدن ایران دانست؛ دستاوردی که در آن طبیعت، معماری، هنر و اندیشه به وحدتی کم‌نظیر رسیده‌اند. در این سنت، باغ تنها فضایی برای کاشتن درخت و پرورش گل نیست؛ باغ، شیوه‌ای برای اندیشیدن به جهان و سامان‌دادن به زندگی است. در شیراز، با باغ‌های تاریخی و شاعران بزرگ خود، یکی از درخشان‌ترین جلوه‌های این فرهنگ را در حافظه ایران حفظ کرده است. اگر باغ ایرانی را معماری طبیعت بدانیم، می‌توان بوستان و گلستان سعدی و غزل‌های حافظ را باغ‌های زبان و اندیشه نامید. در یکی، معمار با آب و خاک و درخت و بنا زیبایی می‌آفریند و در دیگری، شاعر با واژه و خیال و حکمت، و چه زیباست که در شیراز، این دو سنت بزرگ، یعنی معماری باغ و آفرینش ادبی، در کنار یکدیگر به حیات خود ادامه داده‌اند. باغ ایرانی، معماری طبیعت است؛ و شعر فارسی، باغی است که در زبان شکوفا می‌شود. امید آنکه در پاسداری از این میراث و در طراحی آینده شهرهایمان، به‌ویژه شیراز، هرگز فراموش نکنیم که زیبایی پایدار، حاصل هماهنگی انسان با طبیعت و فرهنگ است. در کنفرانس تخصصی باغ ایرانی که با همکاری دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز، موسسه آموزش عالی حافظ شیراز، نشریه تخصصی معماری و ساختمان و موسسه اسنادی و پایش علم و فناوری جهان اسلام ISC برگزار شد. امین حبیبی با موضوع «باغ ایرانی فراتر از پایداری»، مهرنابی گلزار با موضوع «باغ ایرانی در جهان معاصر»، نوا توکلی مهر با موضوع «از منظر رونما تا منظر زیرساخت»، اختیاری با موضوع «معماری چند حسی در باغ‌های ایرانی»، الهه اکبری با موضوع «پیک جمعیتی و ظرفیت بازآفریننده باغ ایرانی»، ندا عرب سلغار با موضوع «باغ باغ»، هیوا رحمانی با موضوع «آینده باغ‌های قصردشت»، سینا ناصری با موضوع «بازخوانی منظر تاریخی محور دروازه قرآن - دروازه اصفهان شیراز»، مریم اسماعیل‌دخت با موضوع «تحول در الگوی بر ساخت و مصرف فضاهای سبز شهری»، علی بامداد با موضوع «بازخوانش هویت باغ شهر تاریخی شهر شیراز از منظر روایتگری»، طاهره نصر با موضوع «باغ ایرانی، میراث پایداری، آینده تاب‌آور»، حمیدرضا عکاف با موضوع «داده‌های باغ ایرانی و یادگیری ماشین»، نایب شیرازی با موضوع «خوانش باغ در اسناد تاریخی»، کریم‌پور با موضوع «باغات قصردشت شیراز»، فریبا وحیدزادگان با موضوع «مطالعه نظام آب و سازه‌های آبی در باغ ایرانی» سخنرانی کردند.

❋باغ و معماری در فرهنگ ایرانی

برگزاری پنل‌های تخصصی و نمایش دو فیلم با موضوع معماری و نقد و بررسی آنان و همچنین ارایه «منشور شیراز از تجربیات محلی تا بیانه بین‌المللی» از سوی سازمان نظام مهندسی استان فارس از دیگر برنامه‌های کنفرانس تخصصی باغ ایرانی بود.

کلاکت

علی شادمان و یک نقش ویژه در مستند

مستند بلند «چشم در برابر چشم» ساخته طناز اسحاقیان و فرزاد جعفری، در هفدهمین جشنواره بین‌المللی مستند نیویورک روی پرده رفت.

«چشم در برابر چشم» براساس پرونده‌ای واقعی ساخته شده است؛ در بخش‌هایی از این فیلم که روایت تلاش برای نجات جان یک مادر از اعدام است، علی شادمان، بازیگر سینما و تئاتر حضور دارد.«چشم در برابر چشم» » نخستین بار در جشنواره ترایبکا ۲۰۲۵ به نمایش درآمد و موفق به دریافت دو جایزه تقدیر ویژه هیئت داوران بخش مستند بلند و جایزه بهترین تدوین مستند شد. این فیلم در جشنواره بین‌المللی مستند فایبادوک ۲۰۲۶، جایزه بزرگ بخش مستند تأثیرگذار را دریافت کرد.«چشم در برابر چشم» برای حضور در نود و نهمین دوره جوایز آکادمی علوم و هنرهای سینمایی آمریکا (اسکار ۲۰۲۷) ثبت شده و در آستانه آغاز مرحله رأی‌گیری اولیه این دوره از جوایز اسکار قرار دارد، کریستف جورج، گلاره کیازند و کتایون ارسنجون تهیه‌کنندگان این مستند و هایده صفی‌یاری و سورن بی‌ایبل تدوینگران آن هستند.«چشم در برابر چشم» دوشنبه ۲۵ آبان ۱۴۰۵ در هفدهمین جشنواره بین‌المللی مستند داک ان وای سی نیویورک به نمایش درآمد و به زودی در لندن و پاریس روی پرده خواهد رفت.

یارمهربان

«پروفسور حسابی» به بازار نشر رسید

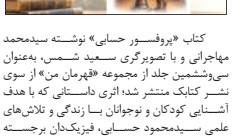

کتاب «پروفسور حسابی» نوشته سیدمحمد مهاجرانی و با تصویرگری سعید شمس، به‌عنوان سی‌وششمین جلد از مجموعه «قهرمان من» از سوی نشر کتابک منتشر شد؛ اثری داستانی که با هدف آشنایی کودکان و نوجوانان با زندگی و تلاش‌های علمی سیدمحمود حسابی، فیزیک‌دان برجسته ایرانی، به نگارش درآمده است.

آشنایی کودکان و نوجوانان با زندگی شخصیت‌های علمی و اثرگذار، فرصتی برای شناخت مسیر پیشرفت و توجه به نقش دانش و یادگیری در ساختن آینده فراهم می‌کند. کتاب «پروفسور حسابی» نیز با همین رویکرد، سرگذشت یکی از چهره‌های شناخته‌شده علمی ایران را در قالب روایتی متناسب با دنیای مخاطبان کودک و نوجوان بازگو می‌کند. سیدمحمد مهاجرانی در این کتاب، به زندگی سیدمحمود حسابی، فیزیک‌دان برجسته ایرانی، به نگارش درآمده است.

کتاب «پروفسور حسابی» برساس پرونده‌ای واقعی ساخته شده است؛ در بخش‌هایی از این فیلم که روایت تلاش برای نجات جان یک مادر از اعدام است، علی شادمان، بازیگر سینما و تئاتر حضور دارد.«چشم در برابر چشم» » نخستین بار در جشنواره ترایبکا ۲۰۲۵ به نمایش درآمد و موفق به دریافت دو جایزه تقدیر ویژه هیئت داوران بخش مستند بلند و جایزه بهترین تدوین مستند شد. این فیلم در جشنواره بین‌المللی مستند فایبادوک ۲۰۲۶، جایزه بزرگ بخش مستند تأثیرگذار را دریافت کرد.«چشم در برابر چشم» برای حضور در نود و نهمین دوره جوایز آکادمی علوم و هنرهای سینمایی آمریکا (اسکار ۲۰۲۷) ثبت شده و در آستانه آغاز مرحله رأی‌گیری اولیه این دوره از جوایز اسکار قرار دارد، کریستف جورج، گلاره کیازند و کتایون ارسنجون تهیه‌کنندگان این مستند و هایده صفی‌یاری و سورن بی‌ایبل تدوینگران آن هستند.«چشم در برابر چشم» دوشنبه ۲۵ آبان ۱۴۰۵ در هفدهمین جشنواره بین‌المللی مستند داک ان وای سی نیویورک به نمایش درآمد و به زودی در لندن و پاریس روی پرده خواهد رفت.

مجسمه شاپور اول در بیشاپور پس از ۸۰ سال مرمت می‌شود

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی فارس از تمرکز این ادارکل بر معرفی جهانی مجموعه تاریخی بیشاپور و تنگ چوگان خبر داد و گفت: پس از حدود ۸۰ سال، مرمت مجسمه شاپور اول در این مجموعه تاریخی در دستور کار قرار گرفته و برای ترویج و معرفی اثر تاریخی والرین نیز برنامه‌ریزی جدی انجام شده است.

بهزاد مریدی، در پاسخ به پرسشی درباره برنامه‌ریزی ادارکل میراث فرهنگی فارس برای معرفی هرچه بیشتر مجسمه والرین در تنگ چوگان کازرون به جهانیان، با توجه به تأکیدات رهبر شهید بر معرفی این اثر تاریخی، اظهار کرد: تمرکز ما بر تنگ چوگان و بیشاپور بیشتر شده است و پس از ۸۰ سال، مرمت مجسمه شاپور اول را آغاز کردیم که اقدام بسیار بزرگی است؛ چرا که این اثر طی هشت دهه گذشته مرمت نشده بود و این نخستین بار است که چنین اقدامی انجام می‌شود.

مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری فارس افزود: موضوع ترویج و معرفی اثر تاریخی والرین را نیز جدی گرفته‌ایم تا بتوانیم فضای لازم را برای معرفی هرچه بیشتر آن فراهم کنیم.

❋نگاه به تاریخ ایران و یونان نباید به تقابل تبدیل شود

وی در ادامه با اشاره به اظهارات اخیر وزیر امور خارجه آمریکا درباره تمدن ایران گفت: من پیش‌تر نیز در یک برنامه تلویزیونی درباره این موضوع صحبت کردم و اکنون هم بر همان نکته تأکید دارم. نخست اینکه آمریکا یونان نیست؛ بنابراین اینکه آمریکا درباره یونان صحبت کند، به نظر من موضوعی تخیلی و نوعی شوخی تمام‌عیار است. مریدی ادامه داد: ما از یونانیان چنین مباحثی را نشنیده‌ایم؛ بلکه این آمریکاست که خود صاحب آن تمدن نیست و برای بهره‌گیری از آن به سراغ تمدن‌های دیگر می‌رود. بنابراین، نمی‌خواهیم موضوع را به جدال میان ایران و یونان تبدیل کنیم؛ چرا که ایران و یونان دو تمدن عمیق و گسترده هستند و مورخان، فلاسفه و بزرگان حوزه تاریخ تمدنی باید درباره ارتباط و جایگاه این تمدن‌ها سخن بگویند.

وی با اشاره به تاریخ روابط ایران و یونان بیان کرد: حتی اگر بپذیریم که در زمان خشایارشا حمله‌ای به یونان صورت گرفته است، باید توجه کنیم که همواره در فرهنگ ایرانی بر توانمندی همراه با کم‌آزاری تأکید شده است. این نگاه در فرهنگ ایرانی ریشه دارد و حتی بدون خشونتی که وزیر امور خارجه آمریکا از آن صحبت می‌کند، فرهنگ ایران توانسته است در آتن نفوذ کند و حضور داشته باشد.

❋پیشنهاد نام‌گذاری کانال خشایارشا به نام دوستی ایران و یونان

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی فارس با اشاره به نمونه‌ای از این پیوندهای تاریخی گفت: چندی پیش شهردار یکی از شهرهای شمالی آتن که کانال خشایارشا نیز در آن محدوده قرار دارد و اسطو هم در همان منطقه متولد شده است، جمله‌ای مطرح کرد که برای من بسیار جالب بود. او پیشنهاد داده بود نام این کانال دو کیلومتری که در زمان خشایارشا ساخته شده است، به «کانال دوستی ایران و یونان» تغییر کند. مریدی در ادامه افزود: در ورودی شهر نیز نام خشایارشا نوشته شده است؛ این موارد نشان می‌دهد که نگاه به تاریخ و شخصیت‌های تاریخی ایران در آن منطقه چگونه است.

❋آمریکا چه ارتباطی با تمدن یونان دارد؟

وی با انتقاد از اظهارنظرهای مطرح‌شده درباره تمدن ایران گفت: حرف من این است که چگونه کسی درباره تمدنی صحبت می‌کند که نه سواد و نه شناخت کافی از آن دارد و نه گذشته و امروز آن را به‌درستی می‌شناسد. به اعتقاد من، اگر قرار است به‌عنوان یک پژوهشگر یا معلم درباره تاریخ صحبت کنیم، به‌جای قرار دادن خودمان در برابر یونانیان و ایجاد تقابل میان شرق و غرب، باید به پیوندهای تاریخی و فرهنگی توجه کنیم.